

ΑΠΟΘΗΚΗ

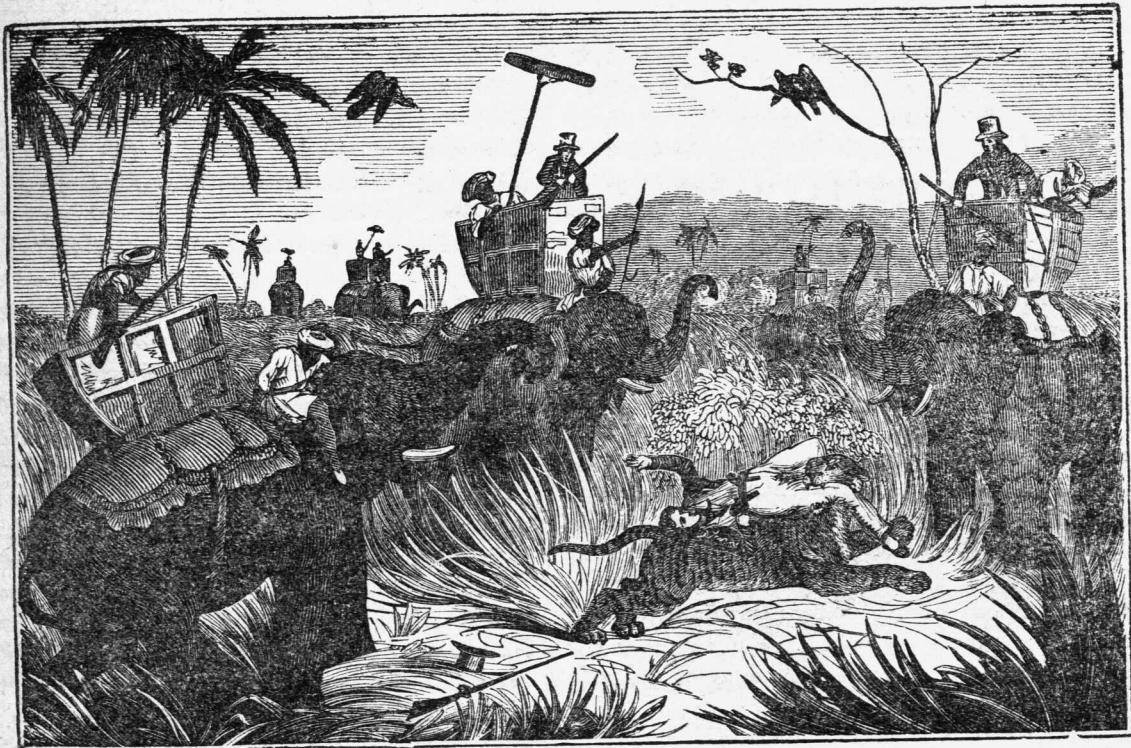
ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

[ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, 1841.]

[ΑΡΙΘ. 57.]

Ο ΚΑΤΑ ΘΕΙΑΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΔΙΑΣΩΘΕΙΣ.

Τίγρις διπισθοδόρουμούσα εἰς τὸ δάσος.

ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΝ είναι ὅτι ἄγρια Θηρία Βαρέως ἐνοχλοῦσιν ἔτι τὰ πλεῖστα μέρη τῶν Ἰνδιῶν. Εἰς πᾶσαν τοποθεσίαν, ἐκτὸς εἰς τὰς πλέον κατώχημένας, ὁ λέων, ἡ τίγρις, ἡ ὁ βούβαλος, καθιστῶσιν ἐπικίνδυνον τὴν διάβασιν τῶν δασῶν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων νὰ καθυποτάσσωνται οἱ κραταὶ οἵτοι πολέμιοι· κατορθῶσι δὲ τοῦτο ἐπιχειρηματίαι καὶ ἀτρόμητοι ἄνδρες, τὴν ἴδιαν αὐτῶν ζωὴν ῥιψικίνδυνεύοντες.

Εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς φοβερᾶς τίγριδος ὁ ἐλέφας είναι χρησιμώτατος βοηθός, δεικνύει δὲ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τὴν μεγίστην θυμοσοφίαν καὶ ἄνδρείαν. Τόσην φροντίδα ἔχει ὑπὲρ τοῦ ἀναβάτου, ὃστε, ὅπόταν διαβαίνῃ δάσος τι, ἔαν κρέμεται κλάδος ὁ ὄποιος φαίνεται ὅτι Σέλει ἐμποδίσειν τὴν ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ στημένην ἔδραν, μολονότι αὐτὸς ὁ ἐλέφας ἡδύνατο ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ περάσῃ ὑποκάτωθεν, γνωρίζων ὅμως ὅτι ἡθελε

βλάψειν τὸν κύριόν του, ἀρπάζει τὸν κλάδον μὲ τὴν προσοτσίδα, καὶ τὸν ἀποσχίζει, ὃστε νὰ μὴ φέρῃ ἐνόχλησίν τινα εἰς τὸν ἀναβάτην. Ὡσαύτως χρησιμένει τὰ μέγιστα, γνωστοποιῶν τὴν ἐγγύτητα τίγριδος· διότι, ὅπόταν ὁ ἐλέφας ὁσφρανθῇ τίγριν, (καὶ τὴν ὁσφραίνεται μακρόθεν), ἐκβάλλει ὁξεῖαν κραυγὴν. Ἄλλὰ πρὸ πάντων δεικνύεται ἡ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ὡφέλεια ἐν καιρῷ ἐφόδου· διότι τότε ἀνυφοῦ κατὰ κάθετον τὴν προβοσκίδα, ὃστε, ὅπόταν ἡ τίγρις ἐφορμήσῃ, νὰ εὐρεθῇ ἔτοιμος ν' ἀποκροῦσῃ τὴν προσβολήν· κάμνει δὲ τοῦτο καὶ διὰ νὰ μὴ προκαταληφθῇ, καθότι, ἀν μόνον πιάσῃ τὴν προβοσκίδα του ἡ τίγρις, αὐτὸς ἀφοπλίζεται. Τὰ ἄλματα, ἡ πηδήματα τῆς τίγριδος ἐν καιρῷ ἐφόδου είναι τωόντι ἐκπληκτικά· ὁ καλῶς ὅμως γεγυμνασμένος ἐλέφας ἐπιτυγχάνει γενικῶς εἰς τὸ ἀποκρούειν τὰς πλέον μανιώδεις προσβολὰς, καταγῆς, ρίπτων τὴν τίγριν διὰ τῆς προβοσκίδας του· ἀν δὲ ἡ πτῶσις

ζαλίση ἡ κολοβώσῃ τὸν ἔχθρόν του, ἡ ἀν πληγώσῃ αὐτὸν ὁ ἀναβάτης, ὁ στιβαρὸς ποὺς τοῦ κραταιοῦ ἐλέφαντος πραγματικῶς καταθράψει τὸ πεπτωκὸς Θῦμα, καὶ διαιμᾶς τελείωντει τὸν ὅλεθρόν του. Ἀλλὰ συμβαίνει κακόποτε ν' ἀποστραφῇ τοῦ ἀγῶνος ὁ ἐλέφας, καὶ τότε κινδυνεύει τὰ μέγιστα ἡ ζωὴ τοῦ ἀναβάτου, διότι εὐκόλως ἡ τίγρις ἀναβαίνει ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος ἐκ τῶν ὅπισθεν, καὶ πιάνει τὸν εἰς τὴν ἔδραν, πρὶν αὐτὸς δυνηθῆ νὰ στρέψῃ πρὸς ὑπεράσπισιν. Τοιαύτης ζωγρήσεως παράδειγμα ἡκολούθησε πρὸ δίλγων ἐτῶν. Ἡσαν δὲ τὰ περιστατικὰ ὡς ἐπομένως.

Συνοδία τις Εὐρωπαίων, συγκροτημένη ἀπὸ καλλιεργητὰς τοῦ ἴνδικου καὶ ἀξιωματικοὺς ἐντοπίου τάγματος, τὸ ὄποῖον εἰς τὰ πέριξ ἐστάθμευεν, ὑπῆγχν εἰς τὰ δάση πρὸς καταδίωξιν τίγρεων. Ὁλίγον δέ τι προχωρήσαντες, ἐστήκωσαν παμμεγέθη τίγριν, ητὶς ἀτρομήτως ἀντεστάθη εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐλεφάντων. Τὴν στιγμὴν ταύτην Θῆλυς ἐλέφας, πρὸ μικροῦ ἀγορασθεὶς, καὶ εἰσέτι ἀδοκίμαστος, τρομάζεις εἰς τὸν πλησιάζοντα ἔχθρον, αἰφνιδίως ἀπίστρεψε νὰ φύγῃ. Εἰς μάτην δὲ κατέβαλεν ὁ ἐλεφανταγωγὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐπιτηδειότητα, ὥστε νὰ τὸν κάμῃ ν' ἀντικρύσῃ τὸν ἔχθρον. Ἡ γενναία λοιπὸν τίγρις ἀνεπνήδησεν εἰς τὰ νῶτα τοῦ ἐλεφαντος, καὶ πιάσασα τὸν εἰς τὴν ἔδραν καθήμενον ἀπὸ τοῦ μηροῦ, ἔσυρεν αὐτὸν καταγῆς· ἐπειτα ρίψασα αὐτὸν, πάντη ζαλισμένον ἀπὸ τὴν πτῶσιν, ἐπὶ τῶν ὄμων της, ἀπαράλλακτα ὡς ἡ ἀλώπηξ στηκόνει τὴν χῆνα, ἔξεκίνησε πρὸς τὰ ἐνδότερα τοῦ δάσους. Πᾶν τηλεβόλον διευθύνθη κατὰ τῆς τίγριδος· ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ πυροβολήσῃ ἐξ αἰτίας τῆς θέσεως εἰς τὴν ὄποιαν ἔκειτο ὁ αἰχμάλωτος ἐπὶ τῶν νῶτων της. Διεπέρνα δὲ τὰ χόρτα τοῦ δάσους πολὺ ταχύτερα τῶν ἐλεφάντων, ὥστε μετ' ὅλιγον ἔγινεν ἄφαντος ἀπὸ τοὺς διώκοντας· ἔτι δημοσιεύμενοι ἀπὸ τὰς σταγόνας τοῦ αἴματος, ἡκολούθουν κατόπιν αὐτῆς, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅχι νὰ σώσουν τὸν φίλον, ἀλλὰ τούλαχιστον ἵσως τὰ λείφανά του ἀπὸ τοὺς ὁδόντας τοῦ ἀγρίου Θηρός. Ὅσον προέβαινον, ἐγίνοντο ἀμυδρότερα τὰ ἔχην, ἐώσου, πεπλανημένοι εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δάσους, ἔμελλον ἡδη νὰ παραιτήσωσιν ἀπὸ ληπτισμένοι τὴν ἔρευναν· ἀλλ' αἰφνις παρέστη ἐνώπιον αὐτῶν τὸ ζητούμενον. Μὲ ἀπεργραπτὸν ἔκστασιν εἶδον τὴν τίγριν ἔξηπλωμένην νεκρὰν ἐπὶ τῶν μακρῶν χόρτων τοῦ δάσους, σφιγκτὰ ἔτι κρατοῦσαν τὸν ἀτυχῆ αὐτῶν σύντροφον εἰς τὰς τρομερὰς σιαγόνας της· ἔκεινος δὲ ἡσθάνετο μὲν, ἀλλὰ δὲν ἦδύνατο ν' ἀποκριθῆ εἰς τὰς ἔρωτήσεις των. Διὰ νὰ ἐκβάλωσι τὸν μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ τὸ στόμα τῆς τίγριδος, ἡναγκάσθησαν νὰ κόψωσι τὴν κεφαλήν της· ἐπειτα δὲ, τὰς σιαγόνας αὐτῆς διαχωρίσαντες, ἀπέσπασαν τοὺς ὁδόντας ἀπὸ τὰς πληγάς· καὶ ἐπειδὴ ἔνας τῆς συντροφίας ἔτυχε κατὰ θείαν πρόνοιαν νὰ ἥναι χειρούργος, ὁ πάσχων ἔκυπταχθεὶς μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἐπιμέλειαν· ὥστε οἱ κυνηγοὶ ἔλαβον τὴν μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ ἐπιστρέψωσι μετὰ τοῦ φίλου αὐτῶν ἀπαλλαχθέντος τῆς

πλέον ἐπικινδύνου θέσεως, καὶ μ' ἐλπίδας ἀναρρώσεως. Μεταφερθεὶς εἰς τὸ πλησιέστερον οἰκημα, καὶ ἀναπαυθεὶς ὅλιγον, ἔξιστόρησεν ἐπειτα εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ τίνι τρόπῳ διεσώθη.

Φαίνεται διὰ διὰ μερικὴν ὥραν, ἀφοῦ ἐπίασεν αὐτὸν ἡ τίγρις, ἔξηκολούθει ἀναίσθητος, ζαλισμένος ὥν ἀπὸ τὴν πτῶσιν, καὶ λειποδυμημένος ἀπὸ τὸ ἔκρεον αἷμα, ὃς καὶ ἀπὸ τὴν ὄποιαν οἱ ὁδόντες αὐτῆς ἐνεποίουν δριμυτάτην ἀλγηδόνα. Ἀφοῦ δὲ συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν, παρετήρησεν διὰ ἔχειτο ἐπὶ τῶν νῶτων τῆς τίγριδος, ητὶς ἐκάλπαξε μὲ ταχὺ βῆμα διὰ μέσου τοῦ δάσους, ἐνῶ κακόποτε τὸ πρόσωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ βιαιότατα ἡμύσσοντο ἀπὸ τὰς ἀκάνθας καὶ τὰς βάτους δι' ὃν ἐσύρετο. Ἐπειδὴ ἀκάμπια οὐδὲ ἡ πλέον ἀμυδρὰ ἐλπίδος ἀκτίς δὲν ἔμενεν, ἀπεφάσισε νὰ κεῖται ἡσυχος ἐπὶ τῶν νῶτων αὐτῆς, ἔως νὰ φθάσῃ τὸ τέλος·—ἀλλὰ τοῦ ἡλθεν εἰς τὸν νοῦν διὰ εἰχε δύο πιστόλια εἰς τὴν ζώνην, μὲ τὰ ὄποια ἵσως ἡμέροι νὰ φονεύσῃ τὸ Θηρίον. Μετὰ διαφόρους ἀποπέιρας, αἰτινες ἐκ τῆς ἀδυναμίας αὐτοῦ τίποτε δὲν κατωρθώσαν, ἐπέτυχε, τελευταῖον, νὰ σύρῃ ἐν αὐτῶν ἀπὸ τὴν ζώνην του, τὸ ὄποιον ἀμεσῶς διεύθυνε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Θηρίου. Ἐπιροβόλησεν, ἀλλὰ τὸ μόνον φανερὸν ἀποτέλεσμα ἡτον διὰ παροξύνθεσα ἡ τίγρις ἐδώκεν εἰς αὐτὸν σφοδρὸν τίναγμα, δι' οὗ βαθύτερον εἰς τὴν σάρκα του οἱ ὁδόντες αὐτῆς ἐνεπήχθησαν, ἐπειτα δὲ ἐτάχυνε τὸ βῆμά της. Ἀπὸ τὴν ἐκ τούτου ἀγωνίαν πάλιν ἐλειποδύμησε, καὶ διὰ τινα λεπτὰ ἔμενε πάντη ἀναίσθητος. Συνελθὼν δύμως ὅλιγον, ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ καὶ δεύτερον πιστόλισμα εἰς ἄλλο μέρος. Ὅτεν σύρας τὸ πιστόλιον ἐκ τῆς ζώνης του, καὶ σκοπεύσας κατὰ τῆς καρδίας, ἐπυροβόλησεν ἐκ νέου· ἐν ἀκαρεῖ ἡ τίγρις ἐπεσε νεκρὰ, καὶ οὐδὲ ὠλόλυκεν οὐδὲ ἐσάλευσε μετὰ τὴν πτῶσιν.

'Αλλ' ἀκόμη δὲν ἡτον ἔξω κινδύνου. Δὲν ἡδύνατο νὰ φωνάξῃ, καὶ κατὰ συνέπειαν, μολονότι ἡκουε τοὺς φίλους αὐτοῦ πλησιάζοντας, ἐφοβεῖτο μὴ παρέλθωσιν αὐτὸν χωρὶς νὰ παρατηρήσωσι ποῦ ἔκειτο. Κατ' εὐτυχίαν συνέβη ἀλλέως, καὶ οὕτως ἡ ζωὴ του διεσώθη. Υπὸ χειρουργικὴν ἐπιμέλειαν ἀνέλαβεν ἀπὸ τὰς πληγάς του, καὶ μολονότι σφοδρῶς κατασπαραχθεὶς ἔμεινε χωλὸς διὰ βίου, εἶχεν δημοσιεύμενον μὲν τὸν θαυμαστὴν ταύτην κατὰ θείαν πρόνοιαν·

Ο ΕΚ ΜΙΚΡΟΥ ΜΕΓΑΣ.

ΤΑ ἐπόμενα διηγεῖται περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ βίου του ὁ Ἰάκωβος Φεργυσών, (James Ferguson), ἀνὴρ ἐπίστημος εἰς τὰ μαθηματικά, τὴν μηχανικὴν, καὶ τὴν ἀστρονομίαν.—Ἐγεννήθην ἐν ἔτει 1710, πλησίον τῆς μικρᾶς κωμοπόλεως Κείθ, εἰς τὸ βορεινὸν μέρος τῆς Σκωτίας· ἐμπορῶ δὲ μ' εὐχαρίστησιν νὰ εἴπω διε τοιούτους γονεῖς μου, καίτοι πτωχοί, ἡσαν Θρῆσκοι καὶ τίμοι· ἔζησαν εὐπόληπτοι, καὶ ἀπέθανον μὲ καλὸν χαρακτῆρα.